

โมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนประถมศึกษา

A Structural Equation Model of Administrator Skills in New Normal Affecting the Effectiveness of Primary School

ศราวุธ โชคเจริญ¹ เสาวณี สิริสุขศิลป์² และ วัลลภา อารีรัตน์³

Sarawuth Chokcharoen,¹ Saowanee Sirisooksilp² and Wallapha Ariratana³

Article History

Receive: July 29, 2021

Revised: May 12, 2022

Accepted: May 17, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่และประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา พัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาอิทธิพลทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสาเหตุ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 โรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่และประสิทธิผลของโรงเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สร้างและวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ผลการวิจัยพบว่า ระดับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน โมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา มีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 67.24

คำสำคัญ : โมเดลสมการโครงสร้าง ; ทักษะของผู้บริหาร ; ความปกติใหม่ ; ประสิทธิผลของโรงเรียน ; โรงเรียนประถมศึกษา

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Master Student, Educational Administration Department, Faculty of Education, Khon Kaen University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Assistant Professor, Faculty of Education, Khon Kaen University

³ รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Associate Professor, Faculty of Education, Khon Kaen University

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the level of administrator skills in new normal affecting the effectiveness of primary school, as well as develop and examine the consistent of the developed structural equation model of administrator skills in new normal affecting the effectiveness of primary school with the empirical data, and study the effect of the structural equation model of administrator skills in new normal affecting the effectiveness of primary school. The research design was causal research. The samples were 240 schools derived by multi-stage sampling method. The research instrument was a 5-rating scale questionnaire of administrator skills in new normal and the school effectiveness. The structural equation model was created and analyzed by descriptive statistical including mean, standard deviation, correlation coefficient, and structural equation modeling (SEM). The findings showed that the overall administrator skills in new normal was at the high level. The highest average was flexibility and adaptability skill which was at a high level. Moreover, the school effectiveness was at the high level. The highest average was community participation. The structural equation model of administrator skills in new normal affecting the effectiveness of primary school was consistent with the empirical data. The administrator skills in new normal positively influenced on the primary school effectiveness at 0.82 which was at the .01 significantly. The variable of administrator skills in new normal in the model could explain the variances of the school effectiveness at 67.24 percent.

Keywords : Structural Equation Model ; Administrator Skills ; New Normal ; School Effectiveness ; Primary School

บทนำ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (COVID-19) ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และระบบการศึกษาไทยเป็นอย่างมาก โดยการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสครั้งนี้ทำให้สถานศึกษาในทุกระดับต้องหยุดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนโดยทันที จึงเกิดภาวะสูญญากาศกับสถานศึกษา อย่างไรก็ตามเมื่อวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสระลอกแรกเริ่มคลี่คลายลง หลายๆ ภาคส่วนเริ่มพูดถึงความปกติใหม่ หรือ New Normal ที่จะตามมา ภาคการศึกษา เป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่เกิดการปรับตัวครั้งใหญ่ เนื่องจากต้องทำการหยุดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในทันที และต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสในอนาคต (Pittayapongsakorn, 2020) จึงเป็นหน้าที่ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมถึงสถานศึกษาที่ต้องปรับตัวตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโดยรับนโยบาย จากส่วนกลางมาปรับใช้ตามบริบทของเขตพื้นที่และมีการกำกับติดตามเพื่อให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยมี ผู้บริหารเป็นจุดเชื่อมของนโยบายกับการปฏิบัติ

ประสิทธิภาพของโรงเรียนเป็นลักษณะของความสามารถของโรงเรียนในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยเฉพาะยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ประสิทธิภาพของโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้เมื่อโรงเรียนสามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อม อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ศึกษาและนำเสนอตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของโรงเรียน ที่มีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงยึดหลักการและกรอบแนวคิดของ Mott (1972), Hoy and Miskel (2005) เป็นหลักโดยนำมา สังเคราะห์และปรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้องค์ประกอบประสิทธิภาพของโรงเรียนทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน 2) คุณลักษณะของนักเรียน 3) ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน 4) ความพึงพอใจของบุคลากร และ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยในปัจจุบันภายใต้ความปกติใหม่ Keesukpan (2020) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ New Normal in Education ว่ามีผลต่อการบริหารจัดการศึกษาในหลายเรื่องทั้งการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการจัดการ เรียนรู้ ความร่วมมือระหว่างครูกับผู้บริหารโรงเรียน โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

ในการบริการการพัฒนาทักษะ (Upskill) และการเรียนรู้ทักษะใหม่ (Reskill) ของบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้นทักษะของผู้บริหารจึงมีความสำคัญในการบริหารจัดการในความปกติใหม่

ทักษะของผู้บริหารนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษา การปฏิบัติงานใดๆ หากคาดหวังจะให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว จำเป็นที่ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความชำนาญเป็นอย่างดีในสิ่งที่ตนปฏิบัติ คือทักษะในการปฏิบัติงานของตน ในทำนองเดียวกันผู้บริหารที่ดีมีความสามารถในการบริหารงานจำเป็นต้องมีทักษะในด้านต่างๆ การบริหารจึงจะประสบผลสำเร็จด้วยดี ความสำเร็จของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพิจารณาได้จากประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นๆ องค์ประกอบของความสำเร็จในการบริหารของผู้บริหาร ได้แก่ ทักษะการบริหารซึ่งเกิดจากการนำความรู้ความชำนาญมาดำเนินการจนเกิดประสิทธิผล (Sopittichad and Tiacharoen, 2017) หากกล่าวถึงทักษะของผู้บริหารในโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ VUCA World หรือ โลกที่เต็มไปด้วยความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) และ ความคลุมเครือ (Ambiguity) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสูง และเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน เป็นหนึ่งในสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตประจำวันและการทำงาน จนทำให้ทุกคนได้รับผลกระทบ (Disrupt) และทำให้ผู้คนหันมาเปลี่ยนแปลงและปรับเปลี่ยนเพื่อที่จะได้สามารถปรับตัวให้อยู่รอดในยุคที่เกิดผลกระทบทางเทคโนโลยี (Disruptive Technology) ซึ่งนับเป็นหนึ่งใน การเปลี่ยนแปลงจนทำให้เกิดผลกระทบอย่างรอบด้าน ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 เป็นผลให้เกิดความปกติใหม่ ทำให้ผู้คนในปัจจุบันต้องมีทักษะในความปกติใหม่เพื่อสามารถปรับตัวและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ปัจจุบันผู้บริหารในยุคปัจจุบันจึงแตกต่างจากผู้บริหารในยุคก่อนที่จำเป็นต้องมีทักษะที่สอดคล้องกับการบริหารในความปกติใหม่ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาจากแนวคิดทักษะของผู้บริหารจากยุคศตวรรษที่ 21 ถึงยุคปัจจุบันภายใต้ความปกติใหม่ตามแนวความคิดของนักวิชาการยึดหลักการและกรอบแนวคิดของ Puccio, Murdock and Mance (2011), Leopairote (2020), Manarangsarn (2020), Keesukpan (2020) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ทำให้ได้ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ 6 ด้าน คือ 1) ทักษะการสื่อสาร 2) ทักษะการสร้างทีมงาน 3) ทักษะการตัดสินใจ 4) ทักษะด้านดิจิทัล 5) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และ 6) ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้คะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดัชนีพื้นฐาน (O-NET) จากการศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดัชนีพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น พบว่า ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดัชนีพื้นฐานผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปต่ำกว่าระดับประเทศในทุกรายวิชา ในขณะเดียวกันจากรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น พบว่าทุกสำนักงานเขตมีนโยบายในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน พัฒนาศักยภาพในด้านความพึงพอใจและการทำงานของบุคลากร รวมถึงประสานการมีส่วนร่วมจากชุมชน ทั้งนี้ในความปกติใหม่หลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส จึงทำให้ทุกเขตพื้นที่ปรับตัวให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีประสิทธิผลของโรงเรียนในทุกด้าน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารจำเป็นต้องปรับตัวให้เป็นผู้บริหารที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความปกติใหม่ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับโรงเรียนอย่างที่สุด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการทางสถิติที่ช่วยให้นักวิจัยสามารถเชื่อมโยงตัวแปรทางสังคมศาสตร์เพื่ออธิบายความรู้ความจริงให้เป็นรูปธรรมในลักษณะโมเดลแผนภาพตามสมมติฐานจากกรอบแนวคิด (Damrongpanit, 2020) ซึ่งจะทำให้ทราบถึงค่าอิทธิพลระหว่างตัวแปรและค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแต่ละตัว เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้บริหารเกิดทักษะที่จำเป็นในความปกติใหม่ เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ในการบริหารจัดการโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผลในสถานการณ์ปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่และประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทักษะผู้บริหารในความปกติใหม่

ทักษะผู้บริหารในความปกติใหม่ หมายถึง ความรู้ ความเชี่ยวชาญของผู้บริหารจากการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกจากผลกระทบทางเทคโนโลยีและสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 โดยการเรียนรู้และฝึกฝน แสดงออกมาในรูปของการกระทำในการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยได้ศึกษาทักษะของผู้บริหารจากแนวคิดทักษะของผู้บริหารในยุคศตวรรษที่ 21 ถึงยุคปัจจุบันภายใต้ความปกติใหม่ได้ยึดหลักการและกรอบแนวคิดของ Puccio, Murdock, and Mance (2011), Leopairrote (2020), Manarangsang (2020), Keesukpan (2020) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ ได้ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ ทั้งหมด 6 ด้าน คือ 1) ทักษะการสื่อสาร 2) ทักษะการสร้างทีมงาน 3) ทักษะการตัดสินใจ 4) ทักษะด้านดิจิทัล 5) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และ 6) ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว

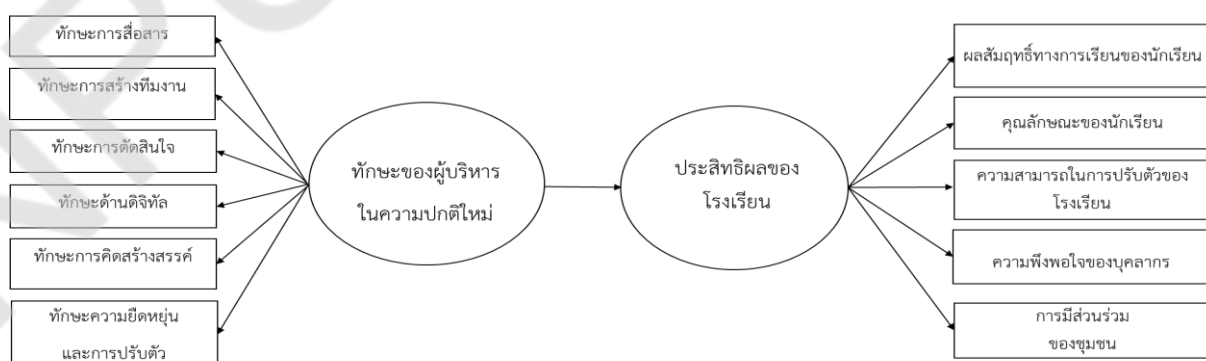
ประสิทธิผลของโรงเรียน

ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ทั้งในด้านผลผลิตและผลลัพธ์ตามพันธกิจอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในเชิงคุณภาพและปริมาณ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการและกรอบแนวคิดของ Mott (1972), Hoy and Miskel (2005) ซึ่งเป็นนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับทางด้านการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นหลักโดยนำมาสังเคราะห์และปรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) คุณลักษณะของนักเรียน 3) ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน 4) ความพึงพอใจของบุคลากร และ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าทักษะของผู้บริหารมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ดังแสดงในงานวิจัยของ Tanchun (2017), Sopittichad and Tiacharoen (2017), Semsugsam and Saengloetuthai (2017), Seehachai and Amatariyakul (2020), Anjirawaroj (2020) ที่สรุปไว้ว่าทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษย์ และทักษะด้านความคิดรวบยอดล้วนส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สามารถศึกษาเพื่อหาค่าอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการยึดหลักการและกรอบแนวคิดของ Puccio, Murdock, and Mance (2011), Leopairrote (2020), Manarangsang (2020), Keesukpan (2020), Mott (1972) และ Hoy and Miskel (2005) ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์เป็นทักษะผู้บริหารในความปกติใหม่และประสิทธิผลของโรงเรียน ดังกรอบแนวคิดการวิจัยในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มุ่งศึกษาสาเหตุ (Causal Research) โดยได้กำหนดรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 985 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 240 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน จำนวน 480 คน เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้เหมาะสมกับการใช้สถิติ โดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นฟังก์ชันของจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปร ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) (Hair et al., 2010) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 20 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ (มีจำนวน 12 พารามิเตอร์) ผู้วิจัยจึงได้นำจำนวนพารามิเตอร์กับขนาดของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาควบคู่กันในอัตราส่วน 1:20 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 240 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ขั้นตอนที่ 1 เป็นการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชั้นประชากรออกเป็น 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งครอบคลุม 26 อำเภอ จากนั้นกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละอำเภอเพื่อให้ได้จำนวนโรงเรียนโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ จำนวน 240 โรงเรียน ขั้นตอนที่ 2 ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อสุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ตามสัดส่วนประชากร/กลุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูลโดยใช้มุมมองของผู้บริหารสถานศึกษาและครูแต่ละโรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 480 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผ่านเกณฑ์ในการนำแบบสอบถามไปใช้ (Srisa-art, 2010) จากการทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี จำนวน 30 โรงเรียน แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 (Cronbach, 1970) โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับพฤติกรรมกรปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ 1) ทักษะการสื่อสาร 2) ทักษะการสร้างทีมงาน 3) ทักษะการตัดสินใจ 4) ทักษะด้านดิจิทัล 5) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และ 6) ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว จากการทดลองใช้ (Try Out) มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) คุณลักษณะของนักเรียน 3) ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน 4) ความพึงพอใจของบุคลากร และ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน จากการทดลองใช้ (Try Out) มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยการส่งไปรษณีย์หนังสือราชการแบบสอบถามในรูปแบบลิงก์หรือ QR Code แบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google Forms ไปยังโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 240 โรงเรียน ในระหว่างวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2564-31 มีนาคม 2564 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องของการตอบกลับ คัดเลือกคำตอบที่ไม่สมบูรณ์ออก และรวบรวมเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเพียงพอของข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 4. การวิเคราะห์ความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้สถิติ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) 5. การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยใช้สถิติ Bartlett's test of

Sphericity และ 6. ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดลสมการโครงสร้าง (B) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และ Mplus

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่และประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ของโรงเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}$ = 4.40) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ($\bar{X}$ = 4.46) รองลงมา คือ ด้านทักษะการสร้างทีมงาน ($\bar{X}$ = 4.45) ถัดมา คือ ด้านทักษะด้านดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.42) ด้านทักษะการตัดสินใจ ($\bar{X}$ = 4.37) และทักษะการคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X}$ = 4.36) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านทักษะการสื่อสาร ($\bar{X}$ = 4.31) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แสดงระดับทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่โดยภาพรวม

ด้านที่	ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ทักษะการสื่อสาร	4.31	0.65	มาก
2	ทักษะการสร้างทีมงาน	4.45	0.66	มาก
3	ทักษะการตัดสินใจ	4.37	0.62	มาก
4	ทักษะด้านดิจิทัล	4.42	0.66	มาก
5	ทักษะการคิดสร้างสรรค์	4.36	0.65	มาก
6	ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว	4.46	0.64	มาก
รวม		4.40	0.65	มาก

ผลการวิจัยทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะในความปกติใหม่เป็นสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็ว การบริหารจัดการในทุกวิชาชีพจำเป็นต้องปรับตัวอย่างมากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและความก้าวหน้า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญของสถานศึกษาและเป็นผู้นำวิชาชีพที่ต้องมีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการบริหารจึงจะนำไปสู่การบริหารจัดการสถานศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ ดังนั้นทักษะของผู้บริหารจึงมีความสำคัญในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทแห่งความเปลี่ยนแปลงในความปกติใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน สอดคล้องกับ Sopittichad and Tiacharoen (2017) ที่ได้ศึกษาทักษะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่าทักษะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Semsugsam and Saengloetuthai (2017) ที่ได้ศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}$ = 3.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามี 4 ด้านที่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X}$ = 4.47) รองลงมา คือ ด้านความพึงพอใจของบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.41) ถัดมาคือ ด้านความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน ($\bar{X}$ = 4.30) และด้านคุณลักษณะของนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.13) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ($\bar{X}$ = 2.46) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แสดงระดับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาโดยภาพรวม

ด้านที่	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
		X	S.D.	ความหมาย
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	2.46	0.50	น้อย
2	คุณลักษณะของนักเรียน	4.13	0.52	มาก
3	ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน	4.30	0.48	มาก
4	ความพึงพอใจของบุคลากร	4.41	0.55	มาก
5	การมีส่วนร่วมของชุมชน	4.47	0.54	มาก
รวม		3.95	0.52	มาก

ผลการวิจัยระดับประสิทธิผล พบว่าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งใช้คะแนนทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น มีค่าเฉลี่ยรวมต่ำกว่าระดับประเทศทุกรายวิชา โดยแปลงค่าคะแนนเป็น 5 ระดับแล้วมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริบทโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 ส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ไม่ได้สอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษา และเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นคือ ให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน จึงไม่มีการสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษา ประกอบกับฐานะทางครอบครัวยากจนขาดโอกาสในการเรียนพิเศษเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ครูต้องทำหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากการสอนทั้งงานการเงิน พัสดุ ธุรการ เป็นต้น ทำให้มีเวลาสอนไม่เต็มที่ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสอดคล้องกับ Saensin (2019) ที่ได้ศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ที่ได้ให้ทัศนะว่าเนื่องจากฐานะทางครอบครัวยากจน ขาดโอกาสในการเรียนพิเศษเพิ่มเติม เนื่องจากต้องช่วยผู้ปกครองทำงานในวันหยุดและหลังเลิกเรียน และครูยังต้องทำหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากการสอน ทำให้มีเวลาสอนไม่เต็มที่จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Kampang (2020) ที่ได้ศึกษาโมเดลภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น :โมเดลแข่งขันภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและภาวะผู้นำแบบดิจิทัล พบว่าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งใช้คะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 37.03 โดยวิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียนอีก 4 ด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในความปกติใหม่นี้มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการดำเนินการระหว่างโรงเรียนและชุมชนในการมีส่วนร่วม โดยที่ชุมชนให้การสนับสนุนโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น มีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และชุมชนได้มีส่วนร่วมในการรับบริการและความช่วยเหลือจากโรงเรียนอันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน สอดคล้องกับ Saensin (2019) ที่ได้ศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในความปกติใหม่นี้ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดในกิจกรรมของโรงเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสมากยิ่งขึ้น และบริบทโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก จึงทำให้โรงเรียนและชุมชนมีความใกล้ชิดกันมาก อีกทั้งโรงเรียนเป็นสถานที่ที่ผู้ปกครองส่งบุตรมาเข้ารับการศึกษาจึงทำให้ชุมชนอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนเพื่อให้บุตรหลานได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน จึงอาจส่งผลให้ค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนมีค่าสูงที่สุด

2. ผลการพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.1 การพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างผู้วิจัยได้ทำการศึกษาว่าข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความสัมพันธ์กันมากพอ และเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้นด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตัวแปรบางตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.10-0.52 ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาเฉพาะคู่ของตัวแปรสังเกตภายนอกกับตัวแปรสังเกตภายใน โดยพบว่าคู่ที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุดมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง คือ ด้านทักษะการตัดสินใจ (DCS) และด้านความพึงพอใจของบุคลากร (SAT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.52 ส่วนคู่ที่มีค่าความสัมพันธ์ระดับน้อย คือ ด้านทักษะการสร้างทีมงาน (TS) กับด้านคุณลักษณะของนักเรียน (STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.28 สอดคล้องกับ Tirakanant (2015) ที่ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ไว้ว่า หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $\pm 0.21 - \pm 0.40$ หมายถึง มีความสัมพันธ์น้อย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $\pm 0.41 - \pm 0.60$ หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง นอกจากนี้สถิติทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ Kraiwan (2013) ที่ได้สรุปไว้ว่าการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยใช้สถิติ Bartlett's test of Sphericity มีนัยสำคัญ แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสามารถนำไปวิเคราะห์ได้ และผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเข้าใกล้ 1 ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับดีมาก สอดคล้องกับ Angsuchoti et al (2011) ที่ได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้สถิติ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) ไว้ว่า หากค่า KMO เท่ากับ 0.80 ขึ้นไป หมายถึง มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบในระดับดีมาก แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์และมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้ผ่านการตรวจสอบแล้วไปพัฒนาเป็นโมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา และนำโมเดลที่ได้ไปตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตัวแปร	ทักษะการสื่อสาร X_1 (CS)	ทักษะการสร้างทีมงาน X_2 (TS)	ทักษะการตัดสินใจ X_3 (DCS)	ทักษะด้านดิจิทัล X_4 (DS)	ทักษะการคิดสร้างสรรค์ X_5 (CTS)	ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว X_6 (FAS)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน Y_1 (ACHI)	คุณลักษณะของนักเรียน Y_2 (STU)	ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน Y_3 (SAB)	ความพึงพอใจของบุคลากร Y_4 (SAT)	การมีส่วนร่วมของชุมชน Y_5 (COM)
ทักษะการสื่อสาร X_1 (CS)	1.00**										
ทักษะการสร้างทีมงาน X_2 (TS)	0.38**	1.00**									
ทักษะการตัดสินใจ X_3 (DCS)	0.43**	0.45**	1.00**								
ทักษะด้านดิจิทัล X_4 (DS)	0.387**	0.395**	0.497**	1.00**							
ทักษะการคิดสร้างสรรค์ X_5 (CTS)	0.41**	0.38**	0.50**	0.44**	1.00**						
ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว X_6 (FAS)	0.37**	0.34**	0.48**	0.45**	0.47**	1.00**					

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปร	ทักษะการสื่อสาร X_1 (CS)	ทักษะการสร้างทีมงาน X_2 (TS)	ทักษะการตัดสินใจ X_3 (DCS)	ทักษะด้านดิจิทัล X_4 (DS)	ทักษะการคิดสร้างสรรค์ X_5 (CTS)	ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว X_6 (FAS)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน Y_1 (ACHI)	คุณลักษณะของนักเรียน Y_2 (STU)	ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน Y_3 (SAB)	ความพึงพอใจของบุคลากร Y_4 (SAT)	การมีส่วนร่วมของชุมชน Y_5 (COM)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน Y_1 (ACHI)	-0.04	-0.02	-0.07	-0.02	0.02	0.01	1.00**				
คุณลักษณะของนักเรียน Y_2 (STU)	0.33**	0.28**	0.31**	0.31**	0.30**	0.36**	0.10**	1.00**			
ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน Y_3 (SAB)	0.40**	0.40**	0.41**	0.39**	0.39**	0.43**	0.09*	0.63**	1.00**		
ความพึงพอใจของบุคลากร Y_4 (SAT)	0.45**	0.44**	0.52**	0.47**	0.46**	0.46**	0.03	0.49**	0.68**	1.00**	
การมีส่วนร่วมของชุมชน Y_5 (COM)	0.38**	0.45**	0.51**	0.38**	0.43**	0.43**	0.14**	0.53**	0.59**	0.66**	1.00**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p-value < 0.01)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value < 0.05)

ค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) และการทดสอบ Bartlett (Bartlett's Test of Sphericity) เป็นค่าวัดความเหมาะสม (adequacy) ของข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยในโมเดลนี้มีค่า KMO เท่ากับ 0.908 และการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity มีค่า Chi-Square = 2036.141, df = 55, p = 0.000 มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนโมเดลทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 49.62$, df = 39, p-value = 0.12, $\chi^2 / df = 1.27$, CFI = 0.99, TLI = 0.99, RMSEA = 0.02, SRMR = 0.03) ซึ่งค่าสถิติผ่านตามเกณฑ์แสดงว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเงื่อนไขระดับการยอมรับตามเกณฑ์ของ Damrongpanit (2020) ที่ได้กำหนดเกณฑ์ในการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไว้ว่าดัชนีที่ใช้วัดความสอดคล้อง ประกอบไปด้วย 1) ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value > 0.05) 2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) มีค่าน้อยกว่า 2 3) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าน้อยกว่า 0.05 4) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่ามากกว่า 0.95 5) ค่าดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (Trucker-Lewis Index :TLI) มีค่าตั้งแต่ 0.95 ขึ้นไป และ 6) ค่าดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.08

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่าโมเดลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเอาไว้ ทั้งนี้เนื่องจากโมเดลสมการโครงสร้างที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นการพัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและงานวิจัย โดยได้มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้อง และทันสมัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษาและด้านการวัดและประเมินผล และแต่ละโมเดลการวัดได้มีการสังเคราะห์องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ที่ได้จากผลการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยในบทที่ 2 นำไปสู่การสร้างข้อคำถามเครื่องมือวิจัย เครื่องมือวิจัยก็ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์จากกลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งมีค่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานการยอมรับทางสถิติ รวมถึงบริบทเขตพื้นที่ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

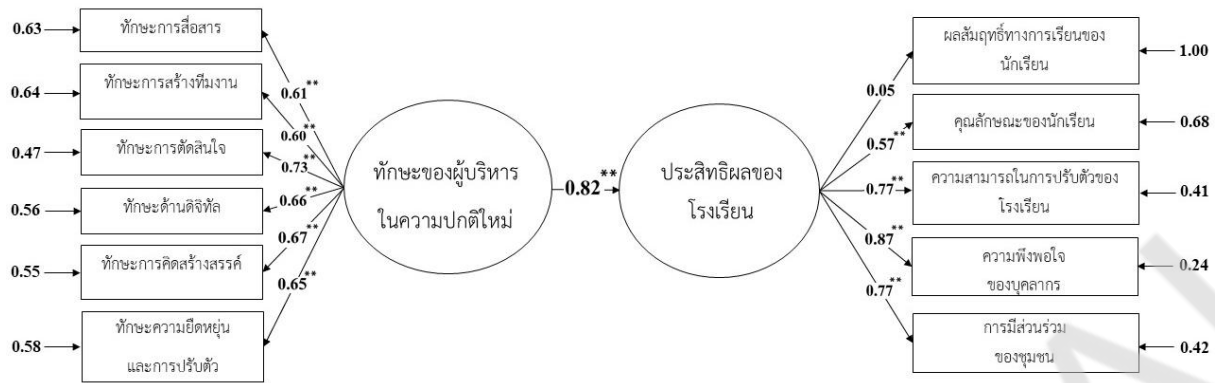
เชิงประจักษ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นมีปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงทำให้โมเดลสมการโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับ Bollen (1989) ที่ได้ให้สรุปเกี่ยวกับโมเดลสมการโครงสร้างไว้ในหนังสือชื่อ Structural Equation with Latent Variables สรุปว่า โมเดลสมการโครงสร้างเป็นผลมาจากการสังเคราะห์วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญสามวิธี ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) โดย SEM เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล จากงานวิจัยที่มีกรอบแนวคิดในการวิจัย (Research Framework or Conceptual Framework) ที่มีแนวคิดทฤษฎีรองรับอย่างดี ดังนั้น SEM จึงเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการยืนยัน (Confirm) มากกว่าการสำรวจค้นหา (Explore) นั่นคือ SEM เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินใจว่าโมเดลที่สร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความถูกต้องมากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับ Damrongpanit (2020) ที่ได้สรุปในหนังสือโปรแกรม Mplus กับการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไว่ว่านักวิจัยควรใส่ใจหลักปฏิบัติเบื้องต้นของการวิจัยแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี ไม่มีความคลาดเคลื่อนทางการวัดหรือมีให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนนำข้อมูลนั้นมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพราะการวิเคราะห์ข้อมูลจะประสบความสำเร็จราบรื่นย่อมมาจากการพัฒนากรอบแนวคิดและการวัดตัวแปร การได้ข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นหลักการพื้นฐานที่ไม่ควรละเลยหรือแม้แต่การวิเคราะห์ข้อมูลที่ประสบความสำเร็จ แสดงความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา กับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์การพิจารณาของ Damrongpanit (2020)

สถิติที่ใช้วัดความกลมกลืน	เกณฑ์พิจารณา	ค่าสถิติของโมเดล	ผลการพิจารณา
p-value of χ^2	สูงกว่า 0.05	0.12	ผ่านเกณฑ์
χ^2 / df	น้อยกว่า 2.00	1.27	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า 0.95	0.99	ผ่านเกณฑ์
TLI	มากกว่า 0.95	0.99	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า 0.05	0.02	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า 0.08	0.03	ผ่านเกณฑ์
จำนวนการปรับโมเดล		4	-

3. ผลการศึกษานิเทศก์ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา

3.1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดลการวัดทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทั้ง 6 ตัวนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สามารถบ่งบอกถึงทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่โดยมีค่า β ระหว่าง 0.60-0.73 องค์ประกอบที่สามารถอธิบายทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ได้ดีที่สุด คือ ทักษะการตัดสินใจ ($\beta = 0.73$) รองลงมาคือ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ($\beta = 0.67$) ทักษะด้านดิจิทัล ($\beta = 0.66$) ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ($\beta = 0.65$) และทักษะการสื่อสาร ($\beta = 0.61$) สำหรับด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ ทักษะการสร้างทีมงาน ($\beta = 0.60$) มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดลการวัดประสิทธิผลของโรงเรียนส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยด้านที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่า β ระหว่าง 0.57-0.87 ซึ่งองค์ประกอบที่สามารถอธิบายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ดีที่สุด คือ ความพึงพอใจของบุคลากร ($\beta = 0.87$) รองลงมาคือ ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน ($\beta = 0.77$) การมีส่วนร่วมของชุมชน ($\beta = 0.77$) และคุณลักษณะของนักเรียน ($\beta = 0.57$) สำหรับด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบต่ำที่สุดคือ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ($\beta = 0.05$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังภาพที่ 2

$$\chi^2 = 49.62, df = 39, p\text{-value} = 0.12, \chi^2/df = 1.27, CFI = 0.99, TLI = 0.99, RMSEA = 0.02, SRMR = 0.03$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 2 โมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา

3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรทำนาย คือ ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ (ASN) มีอิทธิพลรวมและอิทธิพลทางตรงเชิงบวกเท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ถ้าทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ (ASN) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลของโรงเรียน (SE) เพิ่มขึ้น 0.82 หน่วย โดยตัวแปรทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเพิ่มขึ้นของตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 67.24 ($R^2 = 0.6724$) จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ 6 องค์ประกอบ คือ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างทีมงาน ทักษะการตัดสินใจ ทักษะด้านดิจิทัล ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เนื่องจากการปฏิบัติงานใดๆ หากคาดหวังจะให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว จำเป็นที่ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความชำนาญเป็นอย่างดีในสิ่งที่ตนปฏิบัติ คือ ทักษะในการปฏิบัติงานของตน ผู้บริหารเองก็เช่นกันต้องเป็นผู้มีทักษะในการบริหารที่หลากหลาย สามารถบริหารให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลได้ในความปกติใหม่โดยใช้ทักษะการบริหารงานที่หลากหลายตามสภาวะการณ์ สอดคล้องกับ Sopittichad and Tiacharoen (2017) ที่ได้สรุปไว้ว่า ทักษะด้านความรู้ความคิด ทักษะด้านมโนภาพ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวมได้ร้อยละ 47.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Anjirawaroj (2020) ที่ได้สรุปไว้ว่า ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนมาตรฐานสากล มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.405 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.164 หมายถึง ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารของโรงเรียนได้ร้อยละ 16.40 และสอดคล้องกับ Seehachai and Amatariyakul (2020) ที่ได้สรุปไว้ว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายนอกของโรงเรียนมี 5 ทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ เท่ากับ 0.409 ทักษะด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม เท่ากับ 0.360 ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี เท่ากับ 0.198 ทักษะด้านเทคนิค เท่ากับ 0.150 และทักษะด้านการสื่อสารและการนำเสนอ เท่ากับ 0.125 ตามลำดับ โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.895 สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.801 หรือมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 80.10 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดลสมการโครงสร้างทักษะของผู้บริหาร
ในความปกติใหม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา

องค์ประกอบโมเดลการวัด	เมตริกน้ำหนักองค์ประกอบ			
	β	S.E.	t	R ²
ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ (ASN)				
1. ทักษะการสื่อสาร (CS)	0.61**	0.03	18.22	0.37
2. ทักษะการสร้างทีมงาน (TS)	0.60**	0.03	17.94	0.36
3. ทักษะการตัดสินใจ (DCS)	0.73**	0.03	27.82	0.53
4. ทักษะด้านดิจิทัล (DS)	0.66**	0.03	21.89	0.44
5. ทักษะการคิดสร้างสรรค์ (CTS)	0.67**	0.03	22.64	0.45
6. ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว (FAS)	0.65**	0.03	21.17	0.42
ประสิทธิผลของโรงเรียน (SE)				
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ACHI)	0.05	0.05	0.97	0.00
2. คุณลักษณะของนักเรียน (STU)	0.57**	0.04	15.79	0.32
3. ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน (SAB)	0.77**	0.02	33.20	0.59
4. ความพึงพอใจของบุคลากร (SAT)	0.87**	0.02	48.92	0.76
5. การมีส่วนร่วมของชุมชน (COM)	0.77**	0.02	32.64	0.59
ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา	0.82**	0.03	32.21	0.67

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p-value < 0.01)

สรุปผลวิจัย

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า มีขนาดอิทธิพลรวมและอิทธิพลทางตรงเชิงบวกเท่ากับ 0.82 หมายความว่า ถ้าทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 0.82 หน่วย โดยตัวแปรทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนในการเพิ่มขึ้นของตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 67.24 ($R^2 = 0.6724$) จากข้อค้นพบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ 6 องค์ประกอบ คือ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างทีมงาน ทักษะการตัดสินใจ ทักษะด้านดิจิทัล ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทั้ง 6 ตัวนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถอธิบายทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ได้ และเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เนื่องจากการปฏิบัติงานใดๆ หากคาดหวังจะให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว จำเป็นที่ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความชำนาญเป็นอย่างดีในสิ่งที่ตนปฏิบัติ คือ ทักษะในการปฏิบัติงานของตน ผู้บริหารเองก็เช่นกันต้องเป็นผู้มีทักษะในการบริหารที่หลากหลาย สามารถบริหารให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลได้ในความปกติใหม่โดยใช้ทักษะการบริหารงานที่หลากหลายสอดคล้องกับสถานการณ์

โมเดลการวัดทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ องค์ประกอบที่สามารถอธิบายทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ได้ดีที่สุด คือ ทักษะการตัดสินใจ เนื่องจากทักษะการตัดสินใจเป็นทักษะที่ผู้บริหารสามารถระบุปัญหา ประเมินทางเลือก ตัดสินใจเลือกและนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติอย่างสอดคล้องกับความปกติใหม่ จึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและสามารถนำมาวัดทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ได้ดีที่สุด

โมเดลการวัดประสิทธิผลของโรงเรียน องค์ประกอบที่สามารถอธิบายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ดีที่สุด คือ ความพึงพอใจของบุคลากร เนื่องจากทรัพยากรบุคคลถือเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการทำให้เกิดการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น หากครูมีความสุข มีความพึงพอใจในการทำงาน ย่อมเกิดการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลตามมา โดยในความปกติใหม่นี้ความพึงพอใจของบุคลากร ประกอบไปด้วยการได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ให้สูงขึ้น มีโอกาสได้ศึกษาต่อเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมและได้รับการฝึกอบรมดูงาน ได้รับค่าตอบแทน และสวัสดิการต่างๆ ที่พึงได้รับอย่างเหมาะสม และมีความชอบสภาพแวดล้อมการทำงานในโรงเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น นำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาประสิทธิภาพ ของโรงเรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานร่วมกันในโรงเรียนเกิดประโยชน์และประสิทธิผลยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลและ สารสนเทศในการวางแผนพัฒนาด้านการบริหารจัดการของโรงเรียนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะของผู้บริหารอันจะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนและ ประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดลการวัด ทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ องค์ประกอบที่สามารถอธิบายทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ได้ดีที่สุด คือ ทักษะ การตัดสินใจ ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 1-5 ควรจัดอบรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้บริหาร สถานศึกษาสามารถจำแนกและให้คำจำกัดความของปัญหาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถหาเหตุผลและเลือกทางเลือกที่ดี ที่สุดและนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับความปกติใหม่ เช่น การสืบค้นข้อมูลประกอบการตัดสินใจผ่านฐานข้อมูล สารสนเทศเพื่อการศึกษา (Big Data)

2. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดลการวัด ประสิทธิภาพของโรงเรียน องค์ประกอบที่สามารถอธิบายประสิทธิภาพของโรงเรียนได้ดีที่สุด คือ ความพึงพอใจของบุคลากร ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 1-5 และโรงเรียนในสังกัดควรส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการเลื่อน ขึ้น เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นตามความสามารถ ความเหมาะสมของการปฏิบัติงาน มีโอกาสได้ศึกษาต่อเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมและ ได้รับการฝึกอบรมดูงานได้รับค่าตอบแทน และสวัสดิการต่างๆ ที่พึงได้รับอย่างเหมาะสม และมีสภาพแวดล้อมการทำงาน ของโรงเรียนที่ดีในความปกติใหม่

3. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าอิทธิพลทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่และประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา มีอิทธิพลทางบวกที่ส่งผลต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1-5 ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ทุกองค์ประกอบ เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนา ประสิทธิภาพของโรงเรียนให้ครบทุกมิติต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรคั่นกลาง (Mediator Variable) ที่ส่งผ่านจากทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ไปยัง ประสิทธิภาพของโรงเรียน เพื่อให้เห็นมุมมองของการส่งผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการนำผลการวิจัยไปศึกษา หรือพัฒนาต่อในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาและพัฒนาวิธีการอย่างลึกซึ้งในการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในความปกติใหม่ เพื่อใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพ ของโรงเรียนให้สูงขึ้น

ข้อจำกัดการวิจัย

การศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านนักเรียน ผ่านคะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) และมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษาและครู จึงทำให้เกิด ข้อจำกัดในความคลาดเคลื่อนของการวัด

References

- Anjirawaroj, S. (2020). Thaksa k̄anbōrihān ngān khōng phubōrihān thī song phon tō prasitthiphon rōngriān māttrathān sākōn khōng rōngriān matthayommasuksā sangkat samnakngān khēt phūnthī k̄ansuksā matthayommasuksā khēt sī 'amphoe mūang Pathum Thani [Administrative skills of administrators affecting the effectiveness of World class standard schools of secondary schools under the Office of Secondary Education Service Areas Zone 4, Mueang Pathum Thani District]. *MBU Education Journal : Faculty of Education Mahamakut Buddhist University*. 8(1),13-25.
- Angsuchoti et al. (2011). *Sathiti wikhrō samrap k̄anwichai thāng sangkhommasāt læ phruttkam sāt : theknik k̄anchai prokrām LISREL [Statistics for behavioral and social sciences research: LISREL Technic Program]*. 3rd ed. Bangkok : Jaroendee munkong printing.
- Bollen, K. A. (1989). *Structure Equations with Latent Variables*. New York : Wiley. doi:10.1002/9781118619179
- Cronbach. (1970). *The evolution of research*. New York : Harper Collins.
- Damrongpanit, S. (2020). *Prokrām Mplus kap k̄an wikhrō khōmūn k̄anwichai thāng phruttkam sāt læ sangkhommasāt [Mplus program with Analysis of Research Data in Behavioral Science and Social Science]*. 2nd ed. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., and Anderson, R. E., (2010). *Multivariate data analysis: A global perspectives*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education, International.
- Hoy, W.K. and Miskel, C.G. (2005). *Educational Administrational: Theory Research and Practice*. 7th ed. New York : McGraw-Hill.
- Kampang, K. (2020). *Modēn phāwa phū nam khōng phubōrihān sathan suksā thī song phon tō prasitthiphon khōng rōngriān prathom suksā nai chāngwat Khōn Kēn : modēn khāngkhan phāwa phū nam choēng nawattakam læ phāwa phū nam bāp dichithan [Leadership Model of School Administrators Affecting Primary School Effectiveness in Khon-Kaen Province : Competitional Model of Innovative Leadership and Digital Leadership (Unpublished master's thesis)]*. Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand.
- Keesukpan, E. (2020). *Wichāchīp phubōrihān kap māttrathān wichāchīp yuk New Normal [Executive profession and professionalism in New Normal era]. Paper presented at k̄an prachum choēng patibatkān k̄anphatthana wichāchīp phubōrihān k̄ansuksā : māttrathān wichāchīp phubōrihān k̄ansuksā nai yuk New Normal [Executive profession and professionalism in New Normal era development workshop]*. KhonKaen : Khonkaen University Printing.
- Kraiwan, Y. (2013). *Lak sathiti wichai læ k̄anchai prokrām SPSS [Principles of research statistics, SPSS]*. 2nd ed. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Leopairote, K. (2020). *Thaksa mai khōng lōk nai khwām pakati mai [New skills in New Normal world]*. Retrieved October 2020, from https://www.facebook.com/watch/live/?v=783674028703980&ref=watch_permalink.
- Manarangsang, S. (2020). *Rūthān k̄an plānplāng nai yuk New Normal læ nāoethāng k̄anbōrihān chātkañ thuk miti kap athikānbōdī PIM [Get to know the changes in the New Normal era and management guidelines in all dimensions with the President of PIM]*. Retrieved August 2020, from <https://www.wearecp.com/cp-roundtable-310720/>.
- Mott, P.E. (1972). *The Characteristics of Effective Organizations*. New York : Harper & Row.

- Pittayapongsakorn, N. (2020). *New Normal khōng kāsukṣā Thai khū arai mūa kān rīan thāng klai mai chai khamtōp* [New normal of Thai education when distance learning is not the answer]. Retrieved August 2020, from <https://tdri.or.th/2020/05/desirable-new-normal-for-thailand-education/>.
- Puccio, G. J., Mance, M., and Murdock, M. C. (2011). *Creative leadership: Skills that drive Change*. 2nd ed. Thousand Oaks, CA : Sage.
- Saensin, K. (2019). *Modēn samakān khroṅsāṅ phāwa phū nam kānrīanrū khōng phubōrihān sathan suksā thī song phon tō prasitthiphon khōng rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthī kāsukṣā matthayommasuksā khēt sipkaō* [A Structural Equation Modeling of Learning Leadership of School Administrators Affecting School Effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office 19 (Unpublished master's thesis)]. Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand.
- Sanguankittipun, T. (2017). *Kāntatsinḥai* [Decision]. Retrieved August 2020, from <https://www.stou.ac.th/Offices/rdec/udon/upload/socities.html>.
- Seehachai, K. and Amatariyakul, W. (2020). *Thaksa kānbōrihān khōng phubōrihān sathan suksā thī song phon tō prasitthiphon kānprakan khunnaphāp phānōk khōng rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthī kāsukṣā prathom suksā ḥangwat Nōng Būa Lam Phū* [Administration Skills of School Administrators Affecting External Quality Assurance Effectiveness of Schools Under the Office of Primary Education Nongbualamphu Province]. *Santapol College Academic Journal*. 6(2),103-113.
- Semsugsam, S. and Saengloetuthai, J. (2017). *Thaksa kānbōrihān khōng phubōrihān sathan suksā thī song phon tō prasitthiphon sūn phatthanaḥ deklek sangkat 'ongkōn pokkhroṅ sūan thoṅthīn ḥangwat Suphan Buri* [Administrative Skills Affecting Child Development Center Effectiveness Under Local Administrative Organization in Suphanburi Province]. *Silpakorn Educational Research Journal*. 9(2),319-333.
- Sopittichad, P. and Tiacharoen, S. (2017). *Thaksa phubōrihān thī song phon tō prasitthiphon khōng rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthī kāsukṣā matthayommasuksā khēt kao* [Administrators' Skills Affecting School Effectiveness Under the Secondary Educational Service Area Office 9]. *Journal of Educational Administration, Silpakorn University*. 7(2),85-95.
- Srisa-art. B. (2010). *Kānwichai būāṅton* [Preliminary Research]. Bangkok : Suweeriyasan.
- Tanchun, C. (2017). *Patchai dān khunnalaksana khōng phubōrihān thī song phon tō prasitthiphon kānbōrihān ngān khōng sathan suksā sangkat samnakngān khēt phūnthī prathom suksā Chachoengsao khēt sōṅ* [The Administrator's Characteristics Factor Affecting to A School effectiveness Under the office of Chachoengsao Primary Educational Service Area 2(Unpublished master's thesis)]. Rajabhat Rajanagarindra University, Chachoengsao, Thailand.
- Tirakanant, S. (2015). *Sathiti læ kānwichai būāṅton thāṅkān suksā* [Introduction to statistics and research in education]. Bangkok : Ramkhamhaeng University Press.